

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

MARIBORSKI POMOŽNI ŠKOF. — Ker se mi zdi, da bi moglo rojake iz štajerskega zanimali, da zvedo kaj več o novem pomožnem škofu, priobčujem, kaj piše o njem "Slov. Primorac":

Kot smo svoj čas poročali, je sv. oče imenoval g. dr. Maksimilijana Drževnika za naslovnega škofa dobriškega (Dobrič je mesto v Bolgariji) in ga prideli v pomoč mariborskemu škofu.

Novi mariborski pomožni škof je domačin štajerske, doma iz Ribnice na Pohorju, kjer se je rodil v odlični katoliški družini, ki je vzgojila devet otrok. Njegov oče Luka je bil dolgo let cerkveni ključar in v priznanju na vzorno krščansko življenje in nesebično delovanje v korist Cerkev je dobil od papeža odlikovanje "Pro Ecclesia et Pontifice" (Za Cerkev in papeža). Oče mu je umrl med okupacijo, mati pa že leta 1925. Njeno smrt je pospešila žalost, ker je dve leti prej izgubila sina bogoslovca, ki je utonil v Dravi.

Maksimilijan je študiral gimnazijo v Mariboru, bogoslovje pa po večini v Rimu na slavni gregorijanski univerzi. V Rimu je bil gojenec Germanika. Napravil je dva doktorata, iz filozofije in iz bogoslovja.

Ko se je vrnil domov, je opravljal razne službe kot kaplan in kot podravatelj v bogoslovju. Leta 1941. je z drugimi vred prenehal trpljenje taborišča v Mariboru in se preselil v Zagorje, kjer je bil izgnan na Hrvaško, kjer je dobil službo duhovnega pomočnika v župniji Visoko v Hrvaški Zagorju. Tu je pomagal prenoviti župno cerkev. Leta 1945. se je jeseni vrnil v Maribor, kmalu nato pa je bil imenovan za rednega profesorja starega zakona na bogoslovni fakulteti ljubljanske univerze. Sedaj se je znova vrnil v Maribor kot pomožni škof.

Posvečen je bil 3. adventno nedeljo 15. dec. 1945 v Mariboru. Posvetil ga je mariborski škof dr. I. Tomažič. Soposvetitelj sta bila beograjski nadškof dr. Ujčić in zagrebški pomožni škof dr. Lach. Prisostvoval je tudi mons. Vovk.

PRVI PASTIRSKI LIST ljubljanskega pomožnega škofa Vovka govori predvsem o potrebi verske izobrazbe. Te je toliko bolj potreba čim več je nasprotno ver. Ta skrb škofova je toliko večja sedaj, ko je verouk iz šole skoro izginil. Škof govori dalje zlasti o potrebi ljubezni po sedanjih tako sovraštva polnih časih in o prejetju zakramentov.

KAKO JE V ŠT. VIDU na Dolenskem. Naj za dolenske rojake navedem par stavkov iz pisma, ki je prišlo iz št. Vida pri Stični. Takole govori med drugim: Gospod benediktinca je že od lanskega 22. januarja v Ljubljani, bivši župnik Pevec ravno tako. Bila sta zelo zasluzna za št. Vid. Dobrota pa je sirota. (Oba sta sedaj zaprt pod novim režimom). Poleg starega dekana je tukaj kaplan Bergant, mašuje pa tudi domačin Ignacij Marinčič, bivši vojni duhovnik. Na Muljavi je upokojenec Pavel Perko in v Velikem Gabru eks-pozit J. Rozman. Tudi 2 begunska duhovnika imamo. Pri podružnici sv. Lenarta v Pungartu je Anton Rataj, ki je po zasedbi od strani nemškega vojaštva pribežal iz št. Danijela nad Prevaljami. Najbrž bo odšel kmalu nazaj na prejšnje mesto. Ljudem se je zelo prikupil, ker se trudi

Wallace je prišel z govorom na napačen kraj v Anglijo

Take govore bi moral imeti v Washingtonu, ali pa v Moskvi, pravijo

London. — Angleški dnevnik "Daily Mail" je v svojem uvodniku zelo ostro napadel bivšega ameriškega trgovskega tajnika, Henryja Wallace-a, ki obdržava po Angliji govore proti političnim smernicam predsednika Trumana.

Časopis pravi, "da je prišel Wallace govoriti na napačen naslov, ker da bi moral take govore obdržavati ali v Washingtonu, ali pa v Moskvi."

Uvodnik pravi dalje, da je bivši podpredsednik Wallace sicer pošten in dobro hotel človek, katerega pot do zvezd je pa precej meglena.

"Ako bi Anglija na njegov svet podvela kako akcijo, ki jo (Wallace) priporoča, kako daleč bi jo podpirale pri tem Zed. države?" vprašuje uvodnik.

Uvodnik dalje piše: "Lanskega septembra je nek vpliven Američan izjavil sledeče besede: 'Mi imamo radi Angleže kot posamezne osebe, ampak če bi se ravnali v svoji tujezemski politiki po Angliji, bi bil to višek naumnosti.'" In to je govoril takrat: — Henry Wallace."

Ruska kritika sprejeta v Ameriki z veseljem

Washington. — Sovjetsko časopisje je začelo ostro napadati radijske programe iz Amerike v Rusijo, ki jih ameriška vlada oddaja pod imenom "Glas iz Amerike."

Pomožni državni tajnik Benton, ki nadzoruje te programe je izjavil, da ga veseli kritika Sovjetov, ker to dokazuje, da ima ameriški radijski program v Rusiji poslušalce.

Sovjetski pisatelj Ilija Ehrenburg je napadel ameriške radijske programe, češ, da so samo obnavljanje Hitlerjeve propagande, da so reakcionarski in da blatijo Sovjetsko Unijo.

Tajnik Benton je rekel na ta sovjetski izbruh: "To je prvi javni dokaz sovjetskega časopisja, da jemlje na znanje 'glas iz Amerike.'" Vse to kaže, da imamo s tem radijskim programom večji uspeh, kot smo pa mislili, da ga bomo imeli."

Ne odlašajte!

Nabavite si
BESEDNIAK DR. KERN
dokler je še zaloga.
Naročite ga lahko v naši upravi. Pošljemo tudi po pošti, če pošljete \$5.00.
Naslov:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

Hitler je bil gotov, da bo Roosevelt v ječi, če ne bo zmagal

To je razvidno iz zajetih zapiskov, ko je Hitler pričakoval invazijo

Frankfort. — Adolf Hitler se je zmotil v dnevu "invazije" zaveznikov v Evropo. Bil je pa z vso gotovostjo prepričan, da se bo invazija izvršila, ker je mislil, da se predsednik boji, da bo vržen v ječo, če ne bo zmagal v vojni.

To je razvidno iz zaplenjenih stenografskih zapiskov od posvetovanj, ki jih je imel Hitler s svojim generalnim štabom. Na 20. dec. 1943 je Hitler rekel: "Nobenega dvoma ni, da so določili dan za invazijo in sicer bo sredi februarja ali začetkom marca prihodnjega leta (1944), ko bodo udarili v zapadni Evropi."

Invazija se je izvršila na 6. junija, torej tri mesece pozneje, kot je Hitler računal. Toda Hitler je mislil, da mora Roosevelt končati vojno z zmago do novembra 1944, to je do volitev. Hitler je namreč rekel: "Roosevelt mora zmagati, drugače ne bo izvoljen. Šest mesecev po porazu pri volitvah bo pa stal pred sodiščem."

No, Roosevelt ni zmagal do volitev in je bil vseeno izvoljen. Hitler pač ni poznal Amerike in njene demokracije.

Iz raznih naselbin

North Chicago, Ill. — V Lake County General bolnišnici je umrl Anton Marinčič, star 77 let, stanujoč na 1118 Park Ave. Rojen je bil 19. jan. 1870 v Jugoslaviji in je prišel v North Chicago pred 44 leti. Bil je med ustanovitelji cerkve Matere Božje. Bil je član dr. Najsv. Imena, št. 79 KSKJ in št. 6 Sv. Družine, kjer je bil predsednik ob svoji smrti. Zapušča ženo Mary, štiri hčere: Mrs. Antoinette Orvis v Two Rivers, Wis., Mrs. Elizabeth Kilbane v Waukeganu, Mrs. Barbara Riddle v North Chicago in Mrs. Pauline Lamson v Waukeganu. Zapušča tudi 13 vnukov in 1 pravnuke. — Mr. in Mrs. Frank Varsek in dva otroka iz Joliet so obiskali ženo starše, Mr. in Mrs. Frank Kuseski, 1322 Lincoln Ave.

Vse prebivalce New Yorka bodo cepili proti kozam v par tednih

New York. — V mestu so se pojavile črne koze. Par oseb je že umrlo, nekaj jih je v bolnišnicah. Mestna oblast je radi tega sklenila, da bodo v prihodnjih treh tednih cepili proti kozam vseh 8,000,000 prebivalcev.

Zdravstvene, policijske in ognjevarne postaje so se posvetovale, kako bi se to najhitreje izvedlo. Ljudi bodo cepili brezplačno v zdravstvenih uradih, v 383 gasilskih postajah in bolnišnicah. Cepjenje je prostovoljno, toda mestne oblasti vsakega pozivljejo, naj se temu podvrže, da se ustavi ta epidemija.

Izdelovalnica obuvala je znižala cene

New York. — Jaycee Footwear Co. iz Brooklyna naznanja, da je znižala žensko cenejšo obuvanje povprečno za 21 odstotkov.

RUSIJA JE VENDAR PRIPRAVLJENA ZA OBRAČUN

Washington. — Državni oddelek je včeraj naznanil, da je Rusija po šestih opominih vendar odgovorila, da je pripravljena za obračun z ameriško vlado. Gre namreč za \$11,000,000,000, za kolikor so dale Zed. države Rusiji raznih potrebščin tekom vojne.

Obračun se bo vršil v Washingtonu, čim se povrne nazaj sovjetski poslanik Novikov, ki so ga v Moskvi določili za ta pogajanja.

Reynolds je z letalom že dospel do Alaske, poroča radio

Seattle, Wash. — Radijska postaja v Seattle, Wash. je sinoči poročala, da je letel čikaški industrijec Reynolds s svojim letalom ob 8:17 zvečer v ponedeljek nad Amchitko, Alaske. To bi bilo ob 2:17 zjutraj v torek po vzhodnem standard času.

Reynolds je odletel včeraj iz Tokia na 3,000 dolgo vožnjo nad Pacifikom do Alaske. Pričakoval je, da bo preletel razdaljo v 11 urah.

Reynolds je porabil za vožnjo iz New Yorka do Japonske 47 ur in 47 minut. Tam so ameriški vojniki takoj napolnili letalo z gorivom in pripravili vse potrebno za nadaljni polet do Alaske. V letalu sta poleg Reynoldsa še dva druga pilota.

Ko je prišel na japonsko je Reynolds rekel, da bo do vrhila polet iz New Yorka in nazaj v New York v 65 urah. Prej je mislil, da bo napravil pot v 55 urah, toda imel je spotoma slabo vreme. Prejšnji rekord za polet okrog sveta je bil 91 ur in 14 minut.

Predsednik Truman včeraj ni vrgel žoge

Washington. — Včeraj bi se morala izvršiti žogometna igra v Washingtonu med washingtonskim in newyorškim teamom. Ker je ves dan deževalo, je bila igra odpovedana. Predsednik Truman bi bil vrgel prvo žogo, kot je to običaj za tako priliko.

Sprejeti predlog ga je veljal 272 cigar

Hartford, Conn. — T. Ward, pomožni klerk v državni legislaturi, gotovo ni bil vesel predloga, ki ga je sprejela nižja zbornica. Predlog je namreč govoril, da se soglasno sprejme res-

Henry Wallace dobiva vse preveč pozornosti

Vsa Amerika je pokohci radi govorov Henryja Wallacea, ki jih obdržava po Angliji. Ne vsa, ker komunisti in sopotniki mu ploskajo na vso sapo. Wallace vpije po Angliji proti političnim smernicam predsednika Trumana, to je proti smernicam ameriške vlade. Vse je radi tega pozna oseba. In še bolj važnega bi se čutil, če bi ga poklicali domov. Potem bi svet res mislil, da je Wallace kakšna važna oseba, ki s svojim gozdanjem škoduje ugledu Zed. držav.

Wallace je bil najprej republikanec. Potem se je zatekel pod Rooseveltovo plašč in je postal "Rooseveltov demokrat", kar naj že to pomeni. Potem je bil poljedelski tajnik, potem je bil podpredsednik Zed. držav, potem je bil trgovski tajnik. Imel je torej najvažnejše urade pri ameriški vladi. Kar je zna-

Rusija nasprotuje načrtu za razorožitev Nemčije

Molotov je prišel na dan zdaj s svojim predlogom

Moskva. — Sovjetski zunanji minister Molotov je včeraj predlagal dodatke k amerškemu predlogu za razorožitev Nemčije. Zed. države so predlagale, da bi ministri poverili posebnemu komiteju nalogo, da sestavi pogodbo, ki bi vezala vse štiri zaveznike, kateri naj bi pazili na to, da se Nemčija ne oboroži.

Francija in Anglija sta odobrili ameriški načrt, kakor ga je predložil državni tajnik Marshall, da naj bi vezala taka pogodba zaveznike 40 let, v katerem času se Nemčija ne sme oborožiti.

Ameriški viri so mnenja, da so ti Molotovi dodatki k taki pogodbi nesprejemljivi in da hoče Molotov z njimi samo preprečiti izpeljavo pogodbe.

Molotov, ki je šel svoje dodatke, direktno ni rekel, ali je za, ali je proti predlogu tajnika Marshalla. Ko je bil Molotov gotov, je Marshall predlagal, naj se nadaljuje o tem debata še danes, v torek. Angleški zunanji minister Bevin je rekel, da če bi imeli tako pogodbo zavezniški med seboj po prvi svetovni vojni, bi ne bilo prišlo do druge svetovne vojne. Podobno se je izrazil francoski minister Bidault.

Molotov je za to, da se okupacija Nemčije ne sme nehati, dokler Nemčija ne bo razorožena, dokler se vpelje demokratičen red in dokler Nemčija ne plača vojne odškodnine. Ameriški načrt pa govori, da se okupacija neha takoj, čim bo Nemčija razorožena.

Znamka v priznanje zdravnikom

Washington. — V juniju bo izdala ameriška pošta posebne znamke v priznanje zaslug ameriških zdravnikov. Poštni mojster Hannegan pravi, da bo znamke za 3 cente in bo v prodaji 3. junija. To bo 100-letnica ustanovitve Ameriške zdravniške zveze.

Lucija, v kateri zbornica čestita Wardu, ker mu je bil rojen sin ter naroča Wardu, da mora dati vsakemu poslancu po eno cigaro. Zbornica šteje 272 poslancev.

Stalin ima v Marshallu tekmeča, ki prav tako lahko čaka

Moskva. — Ruski diktator Stalin je svojem življenju mnogo dosegel samo radi tega, ker je lahko potrpežljivo čakal na razvoj dogodkov. V čakanju je dobil v tem pravega tekmeča in sicer v osebi ameriškega državnega gen. Marshalla, ki je prav tako pokazal, da lahko čaka.

Tajnik Marshall se nahaja v Moskvi že 36 dni in ni v tem času še videl Stalina. Ne samo, da ga ni videl, ampak niti namignil ni, da bi ga rad videl. Toda Stalin se obnaša prav tako in še ni navedel, da se je zaročila na večerko, da se ne bi sprejela pri sebi zastopnika Zed. države.

To gre pa, kot je videti, sovjetom za nohti in se vprašujejo, če so odnosi med Sovjetsko Unijo in Zed. državami res tako slabi, da ne bosta osebo prišla v dotiko predstavnika obeh dežel.

Oba, angleški zunanji minister Bevin in francoski minister Bidault sta bila že pri Stalinu, samo gen. Marshall še ne.

Drugi mislijo, da je za vsem tem zunanja politika predsednika Trumana, ki je vprašal kongres za pomoč Grčiji in Turčiji, da se ubranita komunizmu. Stalin zdaj čaka, kakšno bo mnenje ameriškega naroda na to. Rusko časopisje je, na primer, priobčilo vse govore, ki jih ima Henry Wallace po Angliji proti politiki predsednika Trumana.

Skupščina združenih narodov je sklicana radi Palestine

New York. — Skupščina združenih narodov je sklicana na izredno zasedanje v New Yorku za 28. aprila. Premlevala bo vprašanje Palestine, katerega ni mogla Anglija rešiti 30 let v zadovoljstvo Arabcev in Židov.

Generalni tajnik organizacije, Trykve Lie je rekel, da je prejel zadovoljiv odgovor od 29 držav, torej več kot od večine. Vseh držav v organizaciji je 55. Arabske države so že sporočile, da bodo navzoče na konferenci, da bodo branile svoje stališče.

Nobenega dvoma ni, da bo ta konferenca ena najvažnejših, kar jih je še imela ta organizacija, ki je bila ustanovljena pred 16 meseci in vse napeto čaka, kako bo razsodila glede Palestine, katero si lastijo tako Arabci kot Židje.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Svojce iščeta — Janez in Rudolf Žitnik, begunca, bi rada zvedela za nazbil pravi mojster. Toda zdaj je sicer v osebi ameriškega državnega gen. Marshalla, ki je prav tako pokazal, da lahko čaka.

Zaroka — Mr. in Mrs. Tony Telich, 16201 Parkgrove Ave., naznana, da se je zaročila na večerko, da se ne bi sprejela pri sebi zastopnika Zed. države. Carol z Mr. Williamom N. Plavan, sinom Mr. in Mrs. Nichols Plavan, 6613 Bonna Ave.

Popravek — Včeraj nam je bilo napačno sporočeno, da je bilo deklirano ime Ann Mrhar—Snyder. Pravilno je Ann Baraga.

Rojak umrl — Zadnji teden je umrl v Metropolitan Clinic bolnišnici John Čopić, po domače Zajcov Janez, doma iz Zagorja. Bil je star 53 let in še samski. Stanoval je na 1024 E. 62. St. Truplo je bilo prepeljano v Universal, Pa., kjer ima pokojni sestro, ki je skrbela za pogreb. Tukaj pa zapušča mnogo drugih sorodnikov.

Zaveznički so sklenili, da bodo podrli popolnoma vse nemške trdnjave

Moskva. — Ministri Velike Četvorke bodo začeli danes debatirati glede načrta Zed. držav, da zaveznički preprečijo prihodnjih 40 let Nemčiji vsako oborožitev. Ako se bodo sporazumeli na tem, se ne more še reči.

Vprašanje glede bodočih mej Nemčije, glede sistema bodoče nemške vlade in glede vojne odškodnine, ki naj jo plača Nemčija, je ostalo na mrtvi točki, ker se ministri niso mogli zediniti. Te zadeve bodo premlevali enkrat pozneje, če se bodo namreč še kdaj sestali.

Sporazumeli pa so se na tem, da do 31. dec. 1948 podro vse nemške trdnjave in da likvidirajo vse nemške vojne tovarne do 30. junija 1948.

V Kanadi je vlada zvišala najemnino za 10%, veljavno za 2 leti

Ottawa, Kanada. — Kanadska vlada je dovolila zvišati najemnino za 10%. Lastniki stanovanj, ki bodo zvišali najemnino svojim najemnikom, morajo dati najemnikom pogodbo za 2 leti po tej novi ceni. Ta pogodba je vezana za lastnika hiše, toda najemnik lahko odpove stanovanje kadar hoče, če to naznanj gospodaruje 30 dni poprej.

Vlada je že prej opustila kontrolo na cenah raznim predmetom, kot premogu, volneni obleki, čevljih, rabljenih avtih, pečeh, ledenicah in monterških potrebščinah. Rabljeni avti so že poskočili v ceni do \$300 in premog bo za kake \$3 dražji.

Vedno imejte v spominu, da je boljše biti minuto počasnejši kot pa sekundo prehitri in to posebno velja pri prehodu čez cesto, kjer drvi na stotine avtov in drugih vozil.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko po pošti za leto \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti za leto \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolice po razpisu: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00, četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:
United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months. Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months. Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months, \$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

88 No. 74 Tues., April 15, 1947

Kako da Moskva ne pomaga svojim pokornim?

Najprej se je tam izza železnega zastora oglasila Romunija, kmalu za njo pa Jugoslavija — da jima preti največji strah človeštva: lakota. Iz romunske Modavije so poročali, da jedo ljudje travo in drevesno lubje. Iz Jugoslavije so poročali, da če ne dobe 200,000 ton žita, da bo 5,000,000 ljudi stradalo, to ena tretjina vsega prebivalstva. Amerikancem se je to čudno zdelo, ker še nedavno so poročali ameriški časniki poročevalci iz Beograda, da je jugoslovanska vlada opetovano zatrdila, da bo imela dežela dovolj žita do prihodnje zetje. To so Amerikanci verjeli zlasti še potem, ko je pršlo poročilo, da je dala Titova vlada Romuniji in Albaniji 30,000 ton žita. Samo tisti more dati drugemu, ki ma dovolj.

Romunci so še lanske jeseni pripovedovali, da so Rusi jemali živež iz vzhodne Romunije, s katerim so potem pomagali lačni Ukrajinci. Iz Jugoslavije je bilo opetovano poročano, koliko da pošlje raznih potrebščin v Rusijo. Temu se ni čuditi, saj je obe vladi postavila Moskva. Bolj pa se je čuditi temu, da se potem obe sovjetski lutki obrneta za pomoč na Ameriko, to nazadnjaško deželo, kakor jo opisuje romunsko in jugoslovansko časopisje.

Sodili bi, da sta se obe komunistični vladi, jugoslovanska in romunska obrnili za pomoč v Ameriko šele v skrajni sili, to je v taki sili, v kakršni hudiče muhe žre, kakor pravi mo. Verjamemo, da ni bilo lahko za Titovo vlado ponižati se pred Amerikanci in jih prositi za pomoč tiste Amerikance, katerih letalce so Titove pandurji s takim veseljem streli. Vendar pa je Titova vlada v Ameriko poslala eno od svojih najvišjih uradnikov, ki se torej niso mogli braniti. Verjamemo torej, da je jugoslovanskega Tita in romunskega Grozo samo velika sila prignala do tega, da sta zaprosila Ameriko za pomoč. Ne morda, da bi bila sama lačna, ampak ker se bojita naroda, ki je lačen. V deželi namreč ni ničesar bolj nevarnega za vlado, kot sestradan narod. To dobro ve tudi Tito, ki z vsemi svojimi medaljami ne more pričarati žita za lačni narod. Ne verjamemo, da bi se upal pokazati s svojimi zlatimi portami in medaljami na ulicah, kjer se vlačijo na smrt sestradan narod.

Lepo je bilo za Tita in razkoračen je stal na balkonu in se kazal s svojimi medaljami ljudem, dokler je UNRRA vsipala živež v deželo. Ampak zdaj, ko UNRRA ni več, je pa druga ura.

Tam za železnim zastorom je bilo dolgo časa vse tiho. Narodi so bili nadvse "srečni", kot se nam je zagotavljalo. Kako bi ne bili, če so imeli pa vsega dovolj. Zdjaj se pa kar nenkrat zastor razgrne in našim očem se prikaže siročina, kakršne ni menda nikjer drugje na svetu.

Naš list je še pred prošlo zimo trdil, da bo na pomlad v Jugoslaviji lakota. Pa kaj bo naš list, ki nič ne ve, ali pa namenoma potvarja resnico, kakor se nam je govorilo. Saj so navdušene partizanke pisale svojcem v Ameriko: "Ne verjemite Ameriški Domovini! Nič drugega kot laže in laže! Pri nas je vse rožnato in vsega imamo dovolj!" Tako so pisale in ameriški partiji so jim seve verjeli.

Na, zdaj pa kar nenkrat pade kot bomba med nas klic od same Titove vlade: "Amerika, pomagaj! Do 5,000,000 naroda bo lakote umrlo, če ne pomagate!"

Človek bi iz tega sklepal, da je Titova vlada lagala takrat, ko je rekla, da bo dovolj živeža do prihodnje zetje, ali pa laže zdaj, ko pravi, da je narod na pragu lakote. Saj vendar ni mogoče, da bi se položaj v deželi tako silno spremenil v enem mesecu: enkrat vsega dovolj, potem pa prazne kašče.

Kar se nam pri vsem tem čudno zdi je to, da ne pomaga svojim satelitom sovjetska vlada. Vse od Baltika do Jadrana si jih je razpostavila za prednjo stražo, da jo bodo varovale, če se kaj zgodi tam pred železnim zastorom. Vsak gospodar bo gledal, da bo svoje uslužbenec vsaj krmil, ker živi mrlči mu ne morejo biti v nobeno pomoč. Veleposestniki, katerim so sužnji obdelovali zemljo so gledali, da so imeli dovolj jesti, prav tako, kot gledamo, da ima vprezna živina dovolj v jaslji. Drugače ne bo delala. Tako bi morala tudi Sovjetska Unija gledati, da dežele, kjer si je postavila svoje vlade, ne bodo stradale. Kako vendar to, da pusti, da morajo prositi izven železnega zastora za kruh. Tam za železnim zastorom, kjer je vse ljudska ali skupna last, kjer vsak dela, ali vsaj delati bi moral, za skupni blagor, kjer (tako pravi) ni nobenega bogataša, nobenega ljudskega krvovesa, bi moralo biti vendar vsega dovolj in lakota ter pomanjkanje bi moralo biti tam, kjer gospodarijo kapitalisti, ki žive od ljudskih žuljev. Tako bi človek sodil, da bo. Pa ni. Ravno tam, kjer je vse državno, kjer je vse skupno, so ljudje lačni, v Ameriki pa, v tej kapitalistični deželi, kjer se oderuho pa sejo trebuhe na delavskih žuljih — je pa vsega dovolj. Toliko je vsega, da nas moledrva za kruh z vsega sveta.

Vse to nas uči, da je ameriški sistem najboljši. To je sistem, kjer vsak dela zase, je vsak gospodar čez svoje, vsak

ve, zakaj da dela. Ve to farmar, ve to delavec. Kjer pa vlada odkazuje delo in potem od prideka vzame svoj del, tam ljudje ne bodo radi delali. Imamo vedno pridne in lene ljudi. In pridni ne bodo hoteli garati za trote. To je bilo in to bo. Zakaj naj se pa človek trudi, ko ni na nič njegovega. Take misli obhajajo ljudi v deželah, ki so urejene po sovjetskem sistemu. Zato pa vsak dela, kolikor dela, prisiljeno. Posledica je položaj, kakor ga imamo danes v Jugoslaviji in povsod za železnim zastorom.

Amerika pa ima, ker vsak pomaga k blagostanju, ker dobi plačilo za svoje delo. Amerika pri vsem tem ne bo obrnila hrbita lačnim ljudem. Dala jim go kruha in drugo, ampak tisto ne bodo delile tiste vlade, kot je bil slučaj z UNRRA, ki je dala samo svojim pajdašem. Amerika bo dala lačnim, pa ne bo gledala kdo je in kaj je.

BESEDA IZ NARODA

Vabilo

Cleveland, O. — Jaz, Pajnik, vas vabim na svatbo moje ljube hčerke Metke z gospodom Balonom. To bo par! Metka je tako lepa, pridna in ubogljiva. Gospod Balon pa tako bogat. Moja želja je, da bo moja Metka srečna. Vabim vas, da se boste veselili z menoj. Svatba se bo vršila na odru v šolski dvorani sv. Vida, dne 20. aprila ob 8 zvečer. Pajnik.

"Novi Svet" preneha izhajati

Ta huda novica nas je pretresla kot strela z jasnega neba. Ne, to ni mogoče. Novi Svet, ta lepi in priljubljeni list, da bi nas zapustil v tej lepi in nade polni mladosti. Saj še niti 10 let ni dopolnil, pa bi že legel v grob. Ne, to ni resnica, to so sanje. Mladenci ni mrtve, samo špi, v omotici je. Dajmo, poskusimo ga zbuditi. Zdravniška veda dandanes celo mrtvece zbujajo, pa bi mi, zavedni Slovenci, ne mogli zbuditi k življenju ta nade poln list?

Tako smo se pogovarjali tu v Chicagi, ko smo prejeli zadnjo številko "Novi Sveta". Stojimo pred njim in gledamo, kako smo ga poiskovali in storimo vse, kar je v naši moči, da bi ta list zopet prišel izhajati v isti obliki, z enakimi smernicami, kot so sedaj. Hodili smo od tiskarne do tiskarne z nado, da dobimo kje primerno ceno. Ne, katere tiskarne sploh niso hotel prevzeti to delo, druge bi računale samo za tisk veliko več, kot bi bili dohodki. Končno smo dobili tiskarno, ki bi bila pripravljena prevzeti to delo za primerno ceno. Seveda, dobila pri listu bi ne bilo, toda, kadar se gre za narodno čast, ni nobena žrtve prevelika. Seveda, sedaj je ležanje na vas, zavedni slovenski rojaki in rojakinje po Ameriki. Ako želite, da se iz izdajanjem lista Novi Svet nadaljuje, pišite spodaj

volj prijetne zabave in ples; pa tudi za prigrizek in pijačo bo dobro preskrbljeno. Jamčimo vsakemu, ki se bo udeležil te prireditve da mu ne bo žal, ker imeli boste veliko vestranskega užitka za malo vstopnino, ki je samo 50 centov.

Upamo in pričakujemo, da bomo zopet videli naše sheboyganske prijatelje in prijateljice ter znanke, ki bodo napolnili dvorano kot vselej ob združenih prireditvah. Na svidenje! Mary Pale, preds.

— Če hočete ribje meso ohraniti dalj časa v ledenici, ga najprej namažite z limonovim sokom, pokrijte z voščenim papirjem, pa ne bo nikakega duha po ribah v ledenici.

ČE VERJAMETE AL PA NE

"No, in zdaj smo opravili v Milwaukee-ju in West Allisu," je zagodel Mr. Grdina, ko smo se tlačili nazaj v Buick. "Prav prijetno je bilo in škoda, da moramo že odhajati."

"To so besede ki so vzete iz napačnega predala, če kaj vem," sem sekundiral jaz, ker so mi še vedno zveneli po ušesih mili opomini: ljudje božji, dajmo, da se odpravimo naprej, da bomo kam prišli. Naglas sem pa še dodal: "Kar obrnite, Mr. Grdina, da jo bomo udarili nazaj v Milwaukee, če vam je res hudo za njimi, kot pravite."

"Oho, tistega pa ne, nazaj pa ne. Da vas imam le zopet enkrat vse skupaj na Buicku, zdaj bom pa jaz govoril. Sur, nazaj se vem če. Menda k Stautovim, kjer sem videl, kako mlo ste jemali slovo od tistega, kar je ostalo še v steklenici. Saj se mi še čudno zdi, kako da je n'ste sneli, ko smo odhajali od Stautovih."

"Vidite, taki ste," sem žalostno konstatiral in se ozrl v smer, kjer je zdaj dolg čas prodajala v omari tista prežaltna kapljica. Vnuc sem rekel polglasno: Srečen bo tisti fant, ki jo bo dobil. Da bi ga le ne metala, če ni vaju takega gajsta, kot ga ima tista roba, sem rekel.

"No, ker se vam je tako mudilo, pa poženite tale vaš kufar magari na severni tečaj," sem ukazal, ko sem se vdal poleg gospoda Fronea v kot in se prijel

Nevaren izlet slovenskih beguncev iz Avstrije v Jugoslavijo

Obmejni vrhovi se kopljejo v zlato zahajajočega sonca. Onstran njih se počasi barva nebo. Proti pozlačeni grskim grebenom sili večerna zarja in njen krvavordeči sij se zdi kot odsev krvi desetstisočev, ki so radi ljubezni do rodne zemlje izkrcavali na njej.

O, Jugoslavija — domovina, o, Slovenija — draga ljubljena, samo nebo nad teboj vidim in vendar čutim in nosim v srcu vso tako lepo in drago in trpečo obeno, kot si bila v tistih strašnih dneh pred skoro dvema leti, ko smo te morali zapuščati tvoji najzvestejši. Očitajo nam nekateri, da smo te izdali. O, ironija! Zaradi ljubezni in zvestobe do tebe, do materinega jezika in očeto ve vere smo okužali italijanske in nemške ječe, stradali in umirali po fašističnih koncentracijah, nobenega fašističnega kazenskega transporta ni bilo brez tvojih sinov, zaradi ljubezni in zvestobe do tebe smo morali zapustiti svoje domove, svojce, družine in bežati v tujino. Pa še vedno smo pripravljeni dati za te tudi srčno kri. In bomo vedno pripravljeni! O, draga, nikdar pozabljeni rodna zemljica, kljub temu nam očitajo izdajstvo oni, ki so štiri leta istočasno z okupatorjem pljuvali na tvoje in naše svetline.

Nikdar ugasli ljubezni do tebe se je danes pridružil še brezmejno hrepenenje po tebi. In to hrepenenje je močnejše od vseh obmejnih straž in paktol, ki branijo tvojim sinovom polet v tvoje materino naročje.

Prehod jugoslovanske meje, je danes zelo nevaren šport. Izbrani Titovi obmejni stražarji z rabeljskim veseljem izvršujejo povelje: ubiti vsakogar ki bi se od katere koli strani približal meji. Če pa se kot srečen posestnik potnega lista poslužiš železnice, pričakuje mirnega in lahkega prehoda meje, si v silni zmoti. Potni list, katere koli države — razen SSSR — je za Titove oblasti le malo vreden kos papirja, če se ne moreš istočasno izkazati s komunistično člansko izkaznico! Če se zdiš 18 letnemu oficirju količjak sumljiv, ali pa samo tvoj obraz ne ugađa, se moraš povpreč natančnejši preiskavi, katere traja v najhitrejšem slučaju samo kak mesec. Nemogoče in popolnoma izključeno pa je, da bi bil potnik (tudi diplomat tuje države) brez tajnega spremstva

je začelo snežiti in mesti tako močno, da sem bil primoran prositi ga za prenočišče. Na obzoru sem mu bral vprašanje, kdo in kaj sem in česa iščem na njegovem domu. Kljub temu mi je odkazal prenočišče na senu. Končno se mi je posrečilo spraviti ga v pogovor, med katerim sem tvegala glavo in mu priznal, kdo in odkod sem. Razjasil se mu je naenkrat ves obraz in postal je v trenutku popolnoma drug. Da! Sedaj šele sem spoznal v njem pravega slovenskega človeka: prijaznega, gostoljubnega, zgovornega. Posebno zgovornega! Priznal mi je, da me je imel za enega od "onih" tam spodaj, ki vedno vohajo, kje bi se dalo še kaj rekvirirati. Opravi-

severu in vsi hvalimo gospoda Setničarja, ki nam je izbral tako lepo pot. Sonce je stalo še visoko in kakor je Tone Grdina našel stal Buick, bomo še daleč prišli do večera, sem sodil. Pa nismo dolgo vozili, ko se pripeljemo mimo tistega pokopališča, kjer bi morali zaviti na desno. "Tamle boste zavili na desno," sem komandiral, pozabivši, da s zadnjega sedišča nimam nobene oblasti dajati nasvetov, ne dobrih ne slabih.

"Meni se pa zdi, da ne bomo," jezelja Jakšič, ko je Tone nekoliko pridržal konja.

"Bi rad vedel, zakaj da ne? Kaj nam ni g. Setničar tako svetoval, a?" sem se vsajal, ki sem se čutil v pravem.

"Nasvet nam je že dal, ampak najbrže ni vedel, da je cesta zaprta, kaj ne vidiš plank čez cesto?" vztraja Jakšič pri svojem.

"Planke gor, planke dol, če nam je rekel Father Setničar, naj tukaj zavijemo na desno, pa tudi bomo. Malo porinite z Buickom, Mr. Grdina, pa bodo tiste planke letele na vse strani. Kaj nam pa zastavlja pot in nam jo. Le mene poslušajte, Mr. Grdina, pa kar čez planke. Če si pa vi ne upate, dajte meni Buick

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

OZNA-e, katere ga spremlja noč in dan na vseh njegovih potih. Gorje, kdor se le malo napačno prestopi! Če si prišel iz inozemstva, si že osumljen špijonaže, in od osumljenja do aretacije je v Jugoslaviji zelo lahka pot in kratka doba.

Če pa bi se rad izognil vsem tem neprijetnostim in si moral da kot športnik ali ljubitelj narave izbereš bolj romantično pot po cesti preko gora in planin, se ti kaj lahko zgodi, da boš s potnim listom v žepu ustreljen kot zajec. Titovi obmejni stražarji najprej streljajo, potem pa šele preiščejo mrtveca in ugotove, ali je bil upravičen prestopiti mejo ali ne. V domovini pa vlada splošno prepričanje, da ima vsaka titovska preiskava popolnoma drug namen. V žepih potnikov se dobe neredko dragoceni ali vsaj koristni predmeti.

V izogib vsemu gornjemu sem storil vse potrebno, da mi pri prehodu meje ni bilo treba imeti opravka z obmejnimi organi. Toda, ravno tega načina mejnega prehoda ne morem in ne smem opisati, ker ne bi rad komu škodoval. Potrdim pa samoto, da brez nevarnosti ni.

Proti jutru je šlo, ko sem po dolgem času zopet stal na domačih slovenskih tleh. Kdor svojega naroda ne ljubi tako, kot ga ljubimo Slovenci, ta si ne more predstavljati občutkov, ki polnijo srce in dušo, ko po dolgem izgnanstvu zopet čutiš pod seboj rodno zemljo. Travniki, gozdovi, planine — vse drugačni, lepši od onih v tujini. Celo nebo se mi zdi bolj domače in zrak, ki ga vdiham, mnogo slajši od one-kega v tujini. V grlo mi sili nekak grenkega, in oči imam vse mokre...

Ustavim se pri trdnem slovenskem kmetu. Sprejel me je zelo nezaupljivo, vendar je dovolil, da si odpočijem pri njem. Proti večeru istega dne

je začelo snežiti in mesti tako močno, da sem bil primoran prositi ga za prenočišče. Na obzoru sem mu bral vprašanje, kdo in kaj sem in česa iščem na njegovem domu. Kljub temu mi je odkazal prenočišče na senu. Končno se mi je posrečilo spraviti ga v pogovor, med katerim sem tvegala glavo in mu priznal, kdo in odkod sem. Razjasil se mu je naenkrat ves obraz in postal je v trenutku popolnoma drug. Da! Sedaj šele sem spoznal v njem pravega slovenskega človeka: prijaznega, gostoljubnega, zgovornega. Posebno zgovornega! Priznal mi je, da me je imel za enega od "onih" tam spodaj, ki vedno vohajo, kje bi se dalo še kaj rekvirirati. Opravi-

severu in vsi hvalimo gospoda Setničarja, ki nam je izbral tako lepo pot. Sonce je stalo še visoko in kakor je Tone Grdina našel stal Buick, bomo še daleč prišli do večera, sem sodil. Pa nismo dolgo vozili, ko se pripeljemo mimo tistega pokopališča, kjer bi morali zaviti na desno. "Tamle boste zavili na desno," sem komandiral, pozabivši, da s zadnjega sedišča nimam nobene oblasti dajati nasvetov, ne dobrih ne slabih.

"Meni se pa zdi, da ne bomo," jezelja Jakšič, ko je Tone nekoliko pridržal konja.

"Bi rad vedel, zakaj da ne? Kaj nam ni g. Setničar tako svetoval, a?" sem se vsajal, ki sem se čutil v pravem.

"Nasvet nam je že dal, ampak najbrže ni vedel, da je cesta zaprta, kaj ne vidiš plank čez cesto?" vztraja Jakšič pri svojem.

"Planke gor, planke dol, če nam je rekel Father Setničar, naj tukaj zavijemo na desno, pa tudi bomo. Malo porinite z Buickom, Mr. Grdina, pa bodo tiste planke letele na vse strani. Kaj nam pa zastavlja pot in nam jo. Le mene poslušajte, Mr. Grdina, pa kar čez planke. Če si pa vi ne upate, dajte meni Buick

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

Res vzamemo lepo cesto proti

čeval se je, ker mi ne more preči, kajti nima niti mleka niti mesa kot včasih. Začudil sem se, kako je mogoče — slovenski kmet, ki gara od rane-ga jutra pozno v noč, pa brez svojih lastnih pridevkov. Nasmešnil se je otožno, pogledal, če ni koga pod oknom, in tiho dejal: "Kaj hočete, naša 'svoboda' je draga reč, plačevati jo moramo z vsem, kar še imamo."

Marsikaj mi je mož še razodel, toda ničesar veselega. Ves čas pogovora pa me je opozarjal, naj govorim tiše, ker so povsod nastavljeni "ušesa." Ko sem se končno dvignil in hotel oditi na odkazano mesto v senu, me je ustavil in pokazal v izbo na mehko postlano posteljo. "Zakaj pa to?" sem se začudil spremembi. "Zato, ker ste naš."

Prijatelj, če veš, kaj pomeni slovenski kmet našemu narodu, potem ti tako priznanje iz ust istega kmeta v trenutku prežene vse dvome, ki so te morda še mučili radi tvojega ravnanja. Mene je besedica "NAŠ" obogatela in mi razodela več kot vsi lažni slavospevi o še bolj lažni "svobodi," s katero je boljševezem "osrečil" naš težko preizkušeni in trpinčeni narod.

Z rahlim upanjem, da je vsaj mešan resnično srečen v tej čudni svobodi, sem stopil na Mariborsko ulico. Mimo mene hite delavci z mrkami obrazi, iz katerih gleda — vsaj meni se je tako zdelo — glad. Srečujem meščane, ki hite za svojimi opravki, kot bi jim go-relo pod nogami. Preseneča me veliko število vojakov v najrazličnejših krojih in uniformah. Pa niti pri enih, niti pri drugih, niti pri tretjih in vseh nadaljnjih nisem videl nasmejanega obraza. Pač — tamle gre vesela družba: trije gospodje v sijajnih, meni nepoz-nanih uniformah, z rejenimi

obrazi, vodijo pod roko nekaj, kar bi človek smatral za ženske; pa niso več! Narod se jim hitro umika s pločnika, družba pa se vleče s smeohom, vikom in krikom dalje. Ko gre-do mimo mene, se oddahnem, kajti na uho mi udari tuj glas; hvala Bogu, to niso Slo-venci! Izgubil sem veselje do opazovanja ulice in stopil sem k znanecu, čigar naslov se je imel. Skoro sedel se je, ko me je zagledal: "Človek božji, kaj si nor, da hodiš nazaj? Mi si želimo za vami, ven iz te zamrežene svobode, vi pa se vračate vragu v žrelo, bedaki!" Potolažil sem ga, da ne mislim ostati toliko časa, da bi se "vragovo žrelo" za menoj za-

(Dolje na 3. strani)

v roke za dve minuti, boste videli, kako bo to šlo. Sem takih prilik že vaju. Veste, enkrat mi je zaskočil pot velik črn maček tam na 61. cesti. Pošast nagrauzna me je tako prestrašila, ki mi je tako nenadoma skočila pred avto, da bi bil skočil oblast nad njim izgubil. Maček je skočil na pločnik ob cesti, k čemer mu je gotovo pomagalo vseh devet vragov v repu, jaz pa, ne bodi len, pa z avtom kar po pločniku za njim. Pa mislite, da sem vraga namalana g. vjel? Saj bi ga bil, da se ni zagnal v zadnjem hipu na drevo. Tje pa pri najboljši volji nisem mogel z avtom za njim. Vidite, pa nam bo par takihle plank zapiralo pot? Nikoli!"

Lepo sem jim govoril, pa pel sem gluhim ušesom. Jakšič je nekoliko prešundiral zmljevid in rekel: "Kar naprej vozite; bom že povedal, kdaj boste krenili na desno. Jack naj kar skaka čez planke, če se mu lju-bi."

Le kam je ta svet prišel, sem si mislil, ko nima nobenega gajsta več. Sem pa že jaz iz druga-čne moke, ki se nisem niti telegraf stange ustrašil, ki se mi je zoper postavila. Pa bi se bil bal par plank? Lepo vas prosim.

1

BELI MENIHI

Povest iz prve polovice XII. stoletja
spisal IVAN ZOREC

Bil je majhen in netrepen, a čvrst človek s kozavim obrazom in grdim, brezastim pogledom.

"Kje ti je Hotimir?" je začelo vprašal Malo.

"Še ped soncem je odgnal na pašo," je rezno odgovorila. "Tam ga ni. Živino sem našel, njega ne. Kje se skriva, brž povedi!"

"Nemara, da meni pod krlom!" se je razčepirila in malo počepnila.

"Če se ni do grdega spril s kruhom in svobodo, naj mi precej pride na grad!" ji je začel vprašati po vijugasti poti prhnil tja gor.

Sredi pota se je srečal s Trlepom, ki se je vračal z gradu. Konja je vodil tako, da bi Trlepa pehnil pod pot. Svobojakov ni maral, ker so ga prezirali in se ga niso bali kakor tlačani.

"Kaj si slep?" je Trlep zavpil in postal.

"Umekni se gradu!" je Hartvik revsknil in kakor ponevedoma s stremenom sunil Trlepa. Trlep je škrtnil z zobmi in ga urno kretnjo potegnil s konja in podse.

"Ha, kaj si upaš, prihajaj prihajski?" je sopihal in ga bunkal in tlačil, lasal in uhal, kar se je dalo. Potlej ga je tresel v robidovje pod potjo in zarenčal: "Da boš vedel kdaj si se upal žaliti Trlepa! In Boga hvali, da nisem slabe volje! Sicer bi te za ušesa pejal na grad in priporočil gospodu Majnhalmu, da bi te do jeseni ob kruhu in vodi dal v najglobljo ječo! Ječar Dimež bi te bil, menim, prav vesel!"

PUNCH PRESS OPERATORS

EXPERIENCED

Good Wages Paid

The Geometric Stamping Co.

1111 E. 200 St.
IV 3800

"Dobite pri Grdinovih"

Pravkar došle!

Naša prva povojna pošiljka
importiranih

AVSTRIJSKIH KOS

Lahke, 30 palcev.

\$4.29

Pošljemo jih tudi po pošti.

GRDINA HARDWARE

6127 St. Clair Ave.

Cleveland 3, Ohio

EXpress 3605

sel!"

Dimeža se je vse balo. Bil je strahovito močan, grd in hudoben. Oče mu je bil, tako sta verovala grad in tlačan, pravi peklenški hudič, ki se je z njim na Kumu spečala večera. Ljuta s Police, ko je bila že sedem let vdova.

"Le stoj, še se bova srečala!" je Hartvik pretil, ko se je ves otolčen, zmrsen in opraskan motal iz trnja.

"Boga prosim, da se ne bi tako, kakor ti misliš zdaj! Če mi tvoje hlapčevske koščice še kdaj pridejo v pesti, ti jih pretrem in zdrobim, da ti jih še na sodni dan ne bodo več znali skleniti!"

Hartvika je kuhalo, Trlepa pa se le ni več upal lotiti. Z gradu prihaja, samozvestno in oblastno gleda; kdo ve, kaj je imel z grajskimi gospodi in ali gospod Majnhalm nemara res ne bi grdo potipal svojega hlapca, če bi zvedel, da se je bol z njihovim gostom, s silnim Trlepom, svobodnim in ponosnim možem? Zares, bal se je Dimeža tudi on.

"Počajkamo, morda pa se kdaj vendarle še nakrene tako, da mu povrnem!" je tiho grozil in gledal za Trlepom, ki je tonil v dolino.

Medtem so Ljubinovi in Vitogojevi prišli k skledi.

"Tisti brezasti Hartvik je iskal našega Hotimira; kje je sin?" je Mala povedala in vprašala.

"Nič ne skrbi!" jo je Vitogoj tolažil. "Vidim, da si se mu velel, naj gre na grad, ko sem videl, da Hartvik lovi mladeniče. Hotimir je nagel in srdorit; bolje je, da ni na samem besedičilu z divjim Hartvikom."

"Kaj neki hočejo grajski?" "To se bo kmalu videlo. Zdaj rajši pokaži, kaj si dala v skledo," se je Vitogoj posili smehljaj.

Žena je brž stekla pred peč in prinesla veliko skledo ovsnega močnika. Iz žličnika jim je razdelila lesenih žlic in še sama prisela.

"Tako, vidiš," se je Vitogoj smehljaj. "Ovsen močnik in ješprenj sta močna stebra naše dežele."

"Jutri bom skuhala ješprenj."

"Pojutrnjem pa ovsen močnik in potlej spet ješprenj, da se stebra kaj preveč ne razmakneta, da," se je še bolj smehljaj. "Dokler stojita, nam ni posebne sile."

Vitogoj je dobre volje se je nalezla vsa družinica; še Mala se je naposled smehljajala, češ, za Hotimira se ni bati, saj se Vitogoj dela, kakor ne bi bilo nič.

"Ali ste kres že pripravili?" je vprašala.

"Smo; takega ko grmada!" se je Vitogoj hvalil. "Popoldne bomo navlekli še brinovih vej in stelje in habata. Vse to mora na ogenj, da do leta osorej prepodimo čar zlih duhov in nevarnost kostne bolezni."

"Tudi domov prinesite stelje," se je Mala domislila. "Po sobi je moramo nastlati, da bodo nocoj vile kresnice počivale na njej in da nas bodo varovale do drugega kresa."

"Bomo, bomo," je Vitogoj obetal.

V Ljubinovi koči pa so ob skledi bili bolj molčeči. Ljubin je bil tih mož in zmerom ga je kaj tiščalo.

"Čigav pa je konj, ki je privezan ob podstrešek?" je vprašal.

"Saj res, pozabila sem pove-

dati," je Stojana hitela. "Trlepov je, dedca pa še ni z gradu. Kaj neki hoče?"

"Nemara je prišel kaj nagajat, ker mu grajski ne prodajo njiv, ki se držijo njegovega posestva."

"Zakaj se toliko trga za zemljo? Saj je je dosti za vse!"

"Dosti že, dosti; ali udelati jo je treba."

"Pa naj jo udeli!"

"Kako? Izsekati in izžgati je prej treba hosto, če jo sme. Pa grad rad brani, za divjčino, za lov se boji."

Ko so pojužnili, je najstarejša hči Živka potožila: "Ne-kaj moram povedati."

"Kaj, kaj s eje zgodilo" je zaskrbelo mater Stojano. "Pa

ne, da bi bila videla nagajivega malika? Na današnji dan se radi bližajo ljudem."

"Ne malika — škrtata sem se otepala, škrtata, besa!"

"O sonce rumeno!" se je Stojana prijala za glavo in verje-la, da se je Živka videla s kakovim prav nevarnim besom.

"Da," je Živka začela pravito. V korenju sem plela, pa se je, sama nisem vedela kdaj, iz-za rži prismojil Zlebor?"

"Ali ne škrtat? Pa si rek-la —?"

"Bolje bi bilo, če bi bil res pravi škrtat!"

"In kaj ti je hotel?"

"Tisti grajski prežun, svo-ja klapouha ušesa nastavlja ob stene naših koč in ki po ce-

stah vohta za bogatim tovarni-ki, da jih potlej grajski pesti-jo —"

"Kaj tisti, tisti?" se je Ljubin ustrašil. "Tako sem prav videl."

"Kaj si videl" je Stojana hitro vprašala.

"Naj Živka pove!"

"Tisti je bil, da, tisti troba-ti zoprnik," je Živka potrdila. "In mi je neslanaril, da sem zavpila in ga s pralico otrnila."

"Prav si storila!" jo je mati razumela in pohvalila.

"Prav že prav," je oče mom-ljal. "Ali bes ga vedi, kako se bo maščeval."

"Pa še se grdaviš ni dal od-gnati," je hči dalje pravila že med smehom. "Morda bi se

bila morala zares rvati s pris-kutnim grajskim podrepni-

kom, se Hotimir ne bi bil šlišal-mojega krika in če ne bi bil na-splav pritekel z grčevko."

(Dalje prihodnjič)

"Vem, že od davi je pasel v hosti," je Ljubin priteknil. "Za dva, tri lučaje daleč je bil, leh-

ko te je šlišal."

"O dragi Hotimir — to mo-ram povedati Mali!" je Stoja-mojega krika in če ne bi bil na-na poskočila.

(Dalje prihodnjič)

Pomagaite Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

1888

1947

Naznanilo in Zahvala

Potrtega srca in globoko žalostjo v duši naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da smo izgubili drago in nikdar pozabno mamo

ROJ. CELARC

Johanna Tercek

ki je prevedena s svetimi zakramenti zaspala v Gospodu dne 18. marca 1947.

Pokojna je bila rojena 16. januarja leta 1888 v vasi Smrečje, župnija St. Jošt, nad Vrhniko, odkoder je prišla v Ameriko leta 1905.

Po opravljeni sveti maši zadušnici, katero je daroval častiti gospod Rev. Francis M. Baraga, smo jo spremili iz cerkve sv. Vida na pokopališče Kalvarijo ter jo ondi položili k večnemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se v prvi vrsti zahvalimo Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojnico prevzel z svetimi zakramenti, ter jo tako pripravil za na pot v večnost. Naj mu zato dobri Bog obilo poplača.

Dalje se zahvalimo č. g. Rev. Francis M. Baragi, ki je opravil sveto mašo zadušnico, ter potem pokojnico spremil vse do njenega groba na Kalvariji. Tudi njemu prav tako iskreni: Bog plačaj za vse!

Iskrena zahvala tudi onim, ki so poklonili vence ter okrasili pokojnico, ko je ležala na mrtvaškem odru. Vence so poklonili: Johnston & Jennings Forge Boys, Addison Rd. Jesse Teegarden American Metal Treating Co. & Employees, Mr. in Mrs. Andrew Michalko Family, Mary in Joe Zalokar, Pepi in Adolf Tekautz, Clark Controller Co. Dept. 77.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo darovale za mir in pokoj duše pokojne; darovali so sledeči: Mr. Walter Grum iz Waukegan, Ill., Mr. in Mrs. Petrovic iz Waukegan, Ill., Mr. in Mrs. Tercek, Waukegan, Ill., Gust in Lou Stalcer, Waukegan, Ill., Mr. in Mrs. Skoda E. 71. St. Mr. John Mihevc Stanard Ave., Mr. in Mrs. Jacob Samsa E. 128. St., Mr. in Mrs. L. Snyder E. 160. St., družina Louise Krizman, Addison Rd., Mr. in Mrs. Louis Mohor School Ave., Mr. Frank Bell Addison Rd., Mr. in Mrs. Zupancic, Miller Ave., Euclid, O., Mr. in Mrs. John Malovrh Holmes Ave., Miss Josephine Hrovat, Standard Ave., Anton in Jennie Premrov E. 70. St., Mr. in Mrs. Frank Klun Hecker Ave., družina Anton Grdina, Mr. Svete E. 60. St.,

Mrs. J. Maver, Carry Ave., Albert Dr-car Hecker Ave., Mr. in Mrs. J. Rebolj E. 176. St., Mrs. M. Sebenik E. 53. St., Mr. in Mrs. Wm. Ptak Brooklyn Village, Ohio, Mrs. Jennie Strnad E. 61. St., Mr. in Mrs. Joseph M. Borso, E. 21. St., Joseph J. Meder E. 61. St., Mrs. Robert S. Moore Addison Rd., Mrs. Oblak W. 22. St., August Arko E. 59. St., Adolph Kapla Glass Ave., Frank Lenarsic Spilker Ave., Mrs. Mary Korencan Superior Ave., Mr. in Mrs. Frank Suhadonik, E. 58. St., Mr. Martin Mlinar E. 52. St., Joseph in Mary Zalokar Addison Rd., Mr. Frank Zeleznik, Jennings Rd., Mrs. Mary Sajovic Standard Ave., Mrs. Josephine Hrovat, Stanard Ave., Mr. in Mrs. Gertrude Demshar W. 61. St.

Dalje se zahvalimo nečaku August Stalcar in njegovi ženi, ter Walter Grom, ki so prišli iz Waukegana na pogreb.

Iskreno se zahvalimo tudi vsem, ki so prišli pokojnico kropiti, ko je ležala na mrtvaškem odru ter so molili za mir in pokoj nene duše. Dalje vsem tem, ki so jo spremili na njenem zadnjem potu na Kalvarijo; prav tako vsem, ki so nam, bodisi na ta ali oni način kaj dobrega storili v tej težki uri.

Zahvalimo se pogrebem in pa onim, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu.

Prav iskreno se tudi zahvalimo pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso tako vzorno vodstvo pri pogrebu, ter vso poslugi, ki so nam jo dali ob tej tako žalostni uri.

Ako se je vrnila pri tem morda kaka pomota ali se je pomotoma koga ispusilo, naj nam oprostite, ker naša želja je prav vsem se zahvaliti.

Sladko spite, draga mati in lahka naj Vam bo ameriška gruda; duša pa naj raj živi. Daj Bog, da se poslednji dan spet snidemo na desnici Gospodovi; se snidemo v srečnih nebesih. Saj:

Kratki so dnevi na svetu za nas, naglo nam mine odločni čas, blagor njim, ki v Gospodu zaspe, v slavi nebeški se tam prebude.

žalujoči ostali:

FRANK TERCEK, sin;
ANNA omožena KOVACIĆ, hčer;
JEAN TERCEK, sinaha;
FRANK KOVACIĆ, zet.

Cleveland, O., 15. aprila 1947.

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najboljši, po-
stetni in nadsolventni podporni organizaciji!

KRANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti
bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 66. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate sedanje
dobe od \$250.00 do \$3,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vseh in vseh. Če ho nisi član
ali članica te mogoče in bogate katoliške podpore organizacije, po-
trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali na na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

EKSPERTNA RADIJSKA POSTREŽBA

Vse delo garantirano.

MALZ ELECTRIC

Pokličite EN 4808

da pridemo zastoj iskat in pripeljemo domov

6902 St. Clair Ave.

AL ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

Kopalne banje, closets, sesalke za globoke in plitke
vodnjake, za kleti ter circular sesalke, boilerji, av-
tomatični plinski grelci.

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelne in monerske naprave.